

fludt. Jeg holder mig nemlig forviffet om, at naar Gjenfiddighed fkal fordræ, eller i alt Fald vil blive fordræ, idet jeg for mit Vedkommende lægger færlig Vægt derpaa, faa fkal der Meget til, for at denne Bemyndigelfe kommer til en virkelig Anvendelfe fændt til Efteraaret, og faa forekommer det mig, at det vilde være langt heldigere, om man kunde komme til at vedtage en Bestemmelfe, der indeholdt Tanken fra det principale Forflag, men udvidet til det fulde Omraade af den udenriggft Skibsfart og faa med om en ikke albeles fuldfændig, faa dog paffende Kompensation for det Tab af Statsindtægter, der derved vilde fremkomme. Jeg vil ogfaa henftille dette til det ærede Udvalgfs Overveifelse, idet jeg lige faa lidt fom den ærede Ordfører nærer Tvivl om, at det Forflag, der fom principalt er ftillet af det ærede Udvalg vilde blive vedtaget ved denne Behandling; men jeg vilde ønfte, at det ærede Udvalg mellem 2den og 3die Behandling ogfaa vilde tage det Spørgsmaal under Overveifelse, om det ikke var rigtigt at give Tanken i det principale Forflag Anvendelfe paa det hele Omraade af vor udenriggft Skibsfart og faa tillige overveie med Regjeringen, om der ikke var Udfigt til, at man med den kunde blive enig om en, jeg bruger ikke Udtrykket fuld, men paffende, Kompensation for den betydelige Statsindtægt, der derved vilde forfvinde.

Wille: Den høitærede Minister mente, at før Efteraaret vilde der dog neppe blive Tale om praktift at gjennemføre den Foranftaltning, der er omtalt i det principale Vædringsforflag, til § 3, og han fandt, at det derfor var henfigtsmæssigt at vente til Efteraaret for da at optage Spørgsmaalet igjen. Nu maa det imidlertid bemærkes, at selv om det bliver optaget igjen til Efteraaret, faa er der dog viffnok overveieende Sandsynlighed for, at adffillige Maanedere vilde hengaa, fændt vi kunde blive enige om et Forflag, fom ogfaa kunde tiltrædes af Landftinget og Regjeringen, og der vil alftaa gaa betydelig længere Tid hen end til Efteraaret ved nu at udfætte dette Spørgsmaal. Dertil kommer rigtignok, at den Maade, hvorpaa denne Sag er fat i Forbindelfe med den almindelig Drøftelfe af Lødsfpergsmaalet, fynes mig at indeholde et Værfel om, at endnu længere Tid vil hengaa, fændt man naaer at blive enig, navnlig da den væffentlige Grundfætning for den Lødsrevision, fom den ærede Minister faaledes bebudede, fculde være den, at vi ikke kunde have Skibsafgift, uden at der ftroz tilveiebragtes en „Kompensation“ for Tabet af denne betydelige Statsindtægt. Jeg maa allerede nu udtale fom min Mening, at en Revision af vore Lødsarifere fynes mig ikke at kunne have nogen anden fornøftig Senfigt end den, paa een Gang at omregulere og reducere vore Lødsarifere. En Lødsrevision, fom fculde gaa ud paa at bevare for Staten hele

den nuværende Indtægt af Lødsarifterne, tror jeg ikke vilde være ftemmende med hele den finantftelle Status, i hvilken vi befinde os. Der er al Opfordring til virkelig at komme til en Reduktion af disse Afgifter, og der har tidligere herftet Entighed om, at Skibsafgiften var den af alle Afgifter, der helft og færfst burde borttages, fordi den derved opnaaede Lettelfe kommer alle Værfere tilgode, og fordi dens Størrelfe ikke er anderledes, end at Staten meget vel vil være i Stand til at bære Affavnet deraf uden at faae nogen Erftatning. Det er jo gaaet ganffe mærkelig med dette Lovforflag. Den oprindelige Anledning til dets Fremkomst, var et eller nogle Andragender, fom indkom iforfjor, og fom gif ud paa at lette Skibsfarten mellem nogle af vore Grændfehavne og tilftøedende Havne i Landfdele, der nu desværre ere fremmede, og man anbefalede til Ministeren at tage fig af disse Klager. Dette har den høitærede Minister gjort i et faa rundeligt Omfang, at han dertil tillige har føiet Forflag om helt at ophæve hele den indenriggft Skibsafgift. Nu er Sagen ved de senere Udtalelfere kommen til at ftaa faaledes, at man egentlig fynes meft tilbøielig til at lade fare Tanken, om at hjælpe paa den lille Skibsfart til nærliggende fremmede Lande. Derimod ere Alle blevne enige om, at den indenlandfte Skibsafgift fkal hævæs. Det vilde nu viffnok være meget henfigtsmæssigt ikke at udfætte det Tilbud, der er gjort af den høitærede Minister om at have den indenriggft Skibsafgift for nogen alvorlig Fare ved at føie Wilkaar af den ene eller den anden Art til, der kunde befværreliggjøre Sagens Gang fremad. Da denne Lov var til færfte Behandling, udtalte jeg mig ogfaa beftemt for under alle Omftændigheder at modtage, hvad Ministeren tilbød, uden at man derfor behøvede at opgive Tanken om at fæge Lettelfe ogfaa for den udenriggft Skibsfart. Dersom det alftaa forholdt fig faaledes, at man ved at vedtage Udvalgetfs principale Vædringsforflag under Nr. 1 vilde udfætte denne Lov for alvorlig Fare, faa vilde jeg ikke kunne ftemme derfor. Men det forekommer mig rigtignok, at de Betragtninger, der ere fremsatte idag, fnarere fynes at vife os, at vi ved at vedtage dette Forflag, forubfat at Udvalget mellem anden og tredie Behandling paany vil optage Spørgsmaalet om den rettelte og flarefte Redaktion af Bestemmelfen, ingenlunde vilde ftade Lovforlaget i det Hele, men bringe os en væffentlig Fordel. At fordybe mig i alle de Betragtninger, der ere fremkomne, vilde viffnok føre for vidt; jeg fkal derfor fæge at begrænde mig faameget fom muligt og fun holde mig til Hovedpunkterne. Et af disse er da dette, at det forekommer mig, at den høitærede Finantfminister har noget for ftærkt betegnet, at det vilde være et Overmaal af Tillid, der blev viift ham ved Vedtagelfen af Vædringsforlaget under Nr. 1. Naar man vil fe paa